

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA

GRANOLLERS**La Resposta****Uns salvatges han trencat, de nits, la làpida amb el nom d'En Joan Montañà****Nosaltres ACUSEM...**

Els aludits en nostre article de fons del diu-
menge darrer, ja han contestat. La salvatjada
comesa la nit del dilluns, ha estat la resposta de
la gent roïna que està al servei de la intolerància.
Quan les raons naturals amb que els fets s'a-
poïen són irrefutables, quan la lògica no pot re-
batre l'argumentació contundent i ferma, *els ho-
mes que serveixen per a tot* acudeixen a la vio-
lència. I l'acte de rompre la lloseta de marbre
que donava nom al carrer de Joan Montañà
(abans dit de Sant Jaume), ha estat altra demos-
tració de violència covarda, pròpia de certa *gen-
teta*. I diem covarda perquè els malvats que rea-
litzaren tal acció estaven ben segurs que aital fet
quedaria sense càstic, ja que els agents de l'auto-
ritat no podrien esbrinar res de res. Els qui em-
parats en la fosca de la nit, gosaren cometre aital
acte de salvatgisme, devien quedar amb tota
aquella tranquil·litat de consciència que dona
l'haver realitzat una bona obra. I els inductors
rigueren l'endemà, celebrant la gran pensada que
haviem tingut.

Qui no estigué tranquil; qui es revoltà en el
fons de la seva consciència col·lectiva i va mani-
festar tot seguit la més viva protesta, exteriorit-
zada en un document elevat a la Junta de Go-
vern de La Unió Liberal, i que en breu plaç fou
suscribit per uns dos cents cinquanta socis, és el
poble de Granollers; aquest mateix poble que,
consternat, sortí al carrer en una tarda de juliol
de l'any 1926, per acompanyar les despulles del
qui en vida fou En Joan Montañà i Riera.

I el dimarts, durant tot el dia, sigué tema pre-
ferent de totes les converses, la facècia dels mal-
vats. Fins i tot s'atreviren a calumniar als qui
ens honoràrem amb l'amistat d'En Montañà, i
amb un cinisme que passa de ratlla, certs ele-
ments que militen en el sector polític del desa-
paregut setmanari «Acció», manifestaren, amb
la pretensió de caçar incautes que els qui havien
romput la lloseta eren els amics dels polítics en-
derrocats a la caiguda de la Dictadura.

Fem història i analitzem coincidències. Tots
sabem qui són els corps. Un senyor que es titula
«Funcionario revisor» i que respon al nom d'E-
mili Rosell, ha tingut els comprovants de les da-
rteres actuacions administratives de l'Ajunta-
ment de Granollers per obra i gràcia del senyor
Rosàs, actual alcalde de la ciutat i contra el pa-

rer d'un bon grup de concellers de l'Ajuntament
actual. Aquest senyor, que cobra *sis centes pe-
ssetes* mensuals (600 ptes.) com que tenia tanta
feina necessitava un ajudant; i la *bona gent* del
poble li proporcionaren el *Clar-i-Net*. Aquests
senyors són els primers responsables, amb la
complicitat del senyor Pineda i Carrencà, secre-
tari particular de l'alcalde, de tot ço que ha pas-
sat. El secretari particular i el «Funcionario re-
visor» consentiren que es publicuessin els comp-
tes de l'enterrament d'En Montañà, perquè ells,
ademés, són també qui en nom de l'alcalde, exer-
ceixen la censura.

Seguim amb les coincidències. El senyor alcal-
de, don Albert Rosàs i Macià, ordenà al cap de
policia, senyor Lope, el mateix dilluns en que
van trencar la làpida, que els guàrdies i serenos
a les seves ordres no obeïssin cap altre manament
que els pervinguts de l'Alcaldia; ço és, que no
responguessin, com agents de l'autoritat, a cap
petició feta pels tinents d'alcalde, ni pels cons-
ellers.

¿Què pretenia, el senyor alcalde, en donar
aquesta ordre tan absoluta? ¿Es que ell ja sabia
que estava decretat l'acte que tots reprovem, i
necessitava donar als malvats la seguretat de que
podien obrar impunement?...

I seguiríem senyalant tantes coincidències que
no acabaríem mai més; però sols volem recullir-
ne una, que bé prou pot servir ella sola per a
aclarir més i més aquest enutjós assumpte, que
per a nosaltres és i ha estat prou clar d'ençà del
primer moment. El senyor alcalde te per costum

Contribuent

Quan se't presenti al cobrament l'impost d'in-
quilinat, recorda't que En Ramon Montañà,
assessor honorari de l'Alcaldia, paga 8'46 pe-
ssetes l'any. Es dir, **DUES PESSETES AMB ONZE
CÈNTIMS I MIG CADA TRIMESTRE.**

Granollerí

El conseller senyor Aymerich, delegat de
l'Escorxador, amb les normes per ell portades
a la pràctica en el pes del bestiar mort, es
gaudeix de 680'42 pessetes mensuals.

La seva desaprensió fa que a espalles del
càrrec, pugui tenir un sou molt més gros que
el de l'Alcalde.

anar a la seva propietat de Santa Eulàlia tots
els dimecres. Per al dimarts al matí tenia assen-
yalada recepció de varis veïns al seu despatx de
l'Alcaldia; i, oh, coincidència!, aquell dematí,
quan la notícia d'haver-se romput la lloseta co-
rria per la ciutat com un regueró de pólvora, el
senyor alcalde, que d'això, com de tantes altres
coses, *no en sabia res*, s'en anava a la seva pro-
prietat, amb la consciència ben tranquil·la i ru-
blert de la satisfacció que dona *tota una nit de
somni tranquil i reposat*, després de dedicar tots
els seus afanys a aconseguir la tranquil·litat i
benestar dels seus governats.

No trobeu, ciutadà granollerí, que són moltes
coincidències per no saber res? I totes aquestes
coses, porten a una sola conclusió: la complicitat
de l'Alcaldia, o dels seus mals consellers, amb la
gent incivil que, a l'empar de l'anònim, ha gosat
trencar la lloseta de marbre del carrer de Joan
Montañà, sols i únicament per a causar un
afront a la memòria d'un ciutadà exemplar i als
sentiments liberals de la ciutat. I aqueixa com-
plicitat és reconeguda per quasi tot Granollers,
com ho proven el gran nombre de telegrams i
telefonemes tramesos al Governador Civil. Sols
els *puritans* de sempre, per raons que bé prou
sabem, troben excuses per no sumar-se a la pro-
testa de tot Granollers. I vegeu si és unànime la
condemnació d'aital salvatjada, que fins i tot n'ha
protestat l'Alcalde amb llàgrimes de cocodril.

Més, amb tot i el sentiment, per cert ja extem-
porani, del senyor Rosàs, amb els seus comuni-
cats a la premsa de Barcelona, nosaltres insistim,
i mentre no es trobin els autors, **acusem...**

Acusem als qui varen treure de les oficines
municipals les dades que publicà «Acció» en son
darrer número, relatives al cost de l'enterrament
d'En Montañà.

Acusem al censor, que a les ordres de l'Al-
caldia deixà publicar aquell desgraciat comentari
als comptes municipals de l'any 1926, en ço que
feien referència a l'enterrament.

Acusem al senyor Alcalde per la poca acti-
vitat desplegada pels agents de la seva autoritat
en esbrinar qui poden ésser els autors d'aquest
acte incivil; perquè el senyor Alcalde **ja sap
que són varis els que ho han fet.**

Acusem a qui, en ple Casino, ha dit més
d'una vegada que la lloseta del carrer d'En Mon-
tañà havia d'ésser arrencada.

Acusem a l'esperit d'intolerància que, jun-
tament amb una gran covardia i un odi caniba-
lesc, viu i es mou dins l'ànima roïna de certs
conciutadans.

I **acusem**, per fi, als qui, posseïts d'una
«ideologia resublimada», no han volgut bestreure
en la viril protesta que tota la població liberal
de Granollers ha fet suara, redreçant-se contra
qui gosà fer un ultratge a la memòria d'un ho-
me que simbolitzà, en un període de l'història
local, els sentiments liberals i demòcrates de la
capitalitat del Vallès.

Revisat per la censura governativa

Investides

Llegim a «La Veu de Catalunya» del dia 17 del corrent en la nota de noves publicacions rebudes, que n'hi figura una, d'un tal Aubanell, titulada «La magrana oberta».

No dubtem pas a creure que d'aquest nou llibre en deu ésser autor el nostre Pare Aubanell, puix que en llegir dies enrera una seva biografia a LLUITA, ja vàrem veure que Sant Pencaràs, en presentar-se-li a la Torre de can Casaca, li havia obert la clepsa com una magrana. Per això pensem que aquella «Magraña oberta» de l'Aubanell deu ésser *su historia única y verdadera contada por la propia víctima*.

El comprarem; i, si no ens hem errat, altre dia ja en parlarem detalladament.

Mentrestant, vagi la nostra felicitació al Pare Aubanell per aquesta nova prova de la seva activitat i saviesa.

—S'ha suspès la classe de clarinet que en una dependència municipal es donava a diari al Revisor i bacallaner senyor Rossell.

—L'angelical Peret Pineda està decandit.

El traspàs de la seva ciència al seu amo i senyor, el Batlle de Granollers, l'esllangueix.

Sols li queda *ánimo*, això sí, per a aplanar-se el tupé.

I tot per 35 duros!...

—Ens enterem que la nit del 21 de juliol, quin record perdurarà des d'enguany, varen *trasmochar* els significats joves Andreu Busquets, Josep Sol i Parreu, Josep Castany i Josep Illa (a) Record, ex-redactors del setmanari «Acció» de trista memòria.

—**Covardies.**—Fa uns dies ens sorprengué veure que uns humils obrers treballaven desaforadament en els jardins del *célebre Monument*, i en llegir la Premsa de la nit, d'aquell mateix dia, ens enteràrem que a l'endemà visitaria nostra ciutat el Capità General de la 4.ª Regió, l'Infant don Carles de Borbó.

Si certs senyors tinguessin la fortalesa d'ànim que porta en sí el creure sincerament en un ideal *ningú no hauria interpretat certes presses com una covardia*.

Actes que demostren falta de convicció i covardia expliquen perfectament el que cert senyor fugís de certa vila per a caure en nostra ciutat.

—**Responsabilitats?...**—Molta cridòria i total res? Quan podrem anar a veure a la presó a algun conceller, alcalde, diputat provincial, o assembleïsta de la primera Dictadura?... Ens esperem assentats.

Ni abans del 13 de setembre, ni d'aquesta data fins ara, ni d'ara endavant, no passarà res. Fins pot ésser que pagui els plats trencats algun desgraciat. Com també a vegades fiquen a la presó algun pobre famèlic per haver robat un pa. No sabem, però, que, fins avui, a Espanya hagi estat empresonat cap milionari...

Pot ésser, però, que ara, manant el senyor Rossell i el senyor Jaume de Riva (abans Santiago) les coses canviaran.

—El dictadoret local no fa altra cosa que el que li mana en Santiago de Riba i l'està compromentent a cada pas.

No sigui *panolli*, senyor Batlle! Que no ho veu que el ridiculitzen i un dia la gent se'n cansarà i l'acompanyaran amb música a casa seva? Molt bé va dir-li En Manolo, llavors que els amics de vostè xiulaven, que feien us d'una arma de dos fils.

I ara va per vostè.

—Per la festa major diuen que hi hauran toros. I que seran a profit de la Creu Vermella.

Nosaltres, si goséssim, proposàriem als organitzadors de la *fiesta taurina* que deixessin la plaça un dia, perquè l'Ajuntament hi celebrés un *pleno*.

Això sí que serien toros!

—Ha deixat de publicar-se *Acció*, setmanari de «política, art i literatura», que sortia a Granollers, havent adreçat als seus subscriptors una fulla de comiat en la que els assabentava de l'«esforç gegantí» que per ells representava fer un periòdic en aquest desert d'idealitat, i que s'han vist privats de prosseguir la seva tasca per manca de l'ajut de «caràcter intel·lectual» que cercaven entre els ciutadans de Granollers.

Pobre jovenalla! I pobre Clar-i-Net!

—Dimecres, el Doctor Francesc Montanyà donà una conferència pública a La Unió Liberal.

Potser no podríem estar conformes amb tot el que ell va dir; però hem de reconèixer en ell un esperit liberal i que en la seva actuació resplesdeix una gran noblesa.

I així volem que consti.

—Ha estat molt comentada entre els seus correligionaris, una reunió tinguda a casa del senyor Batlle, pels senyors Puntas, Montañá (R), Vilageliu i Pineda.

Ens hem assabentat que es parlà molt de l'*inquilinato*, de la caixa de l'Ajuntament, de l'escola municipal de segona ensenyança i del repartiment del sou de l'Alcalde amb el seu secretari particular.

Però sembla que no arribaren a un acord.

—Si us fixeu en la rúbrica de l'ex-Alcalde de Sant Feliu de Codines, creureu en bruixes. Hi ha coses simptomàtiques.

Com s'hi recrea fent caragols!...

La salvatjada de dimarts provoca forta protesta de la ciutat

Tan prompte es tingué notícies d'haver estat trencada la làpida amb el nom de Joan Montañá, els liberals de Granollers concebiren la idea de retre-li homenatge de desagravi, indignats per l'afront que, a l'empar de l'anònim, s'havia fet a la memòria d'aquest patrici.

I, a aital fi, es dirigiren a la Junta de La Unió Liberal demanant-li que fos aquesta Associació qui recabés de l'Ajuntament que en el plaç més breu fos col·locada altra làpida de bronze on estava la que mans incívils gosaren trencar.

La Junta de nostra primera entitat política local, representativa de tots els liberals granollerins, fent-se un honor que volem ésser els primers a reconèixer-li, acollí amb ver entusiasme aital petició, i se la feu seva tot seguit, i sabem que s'ha dirigit ja a l'Ajuntament i als primers firmants de la petició amb el propòsit ferm de que en breu plaç sigui una realitat la petició dels socis.

* * *

Amb el fi de protestar de la salvatjada comesa la nit del dilluns, molts veïns de nostra ciutat que veieren amb desagrado la nota publicada en «Acció», s'han dirigit per cartes, telefonemes o telegrams al Governador Civil, fent acusacions concretes contra la primera autoritat civil de la ciutat, i demanant que siguin castigats els autors i inductors d'aquest acte d'incivilitat que ens col·loca tan avall en el nivell que ocupen els pobles eultes.

Els tinents d'Alcalde, que ocupen lloc a l'actual Ajuntament per la seva condició d'ex-concellers d'elecció popular en Manuel Pagès i En Josep Boix, en la sessió de la Comissió Permanent que es celebrà dijous, feren constar la seva enèrgica protesta per l'atemptat a la memòria de l'inoblidable patrici. I, amb tot i que res no es feu en aital sentit, el poble acudí a la Plaça per a apoiar la justa protesta i expressar la seva indignació.

A l'Alcalde — que també ha protestat, però un xic tard — se li va ocòrrer demanar l'auxili de la Guàrdia Civil.

—Els que escriuen a LLUITA no ho fan pas solament per a repetir *entre nos* el que tots sabem bé prou.

Lluita serà remesa d'ara en avant als centres oficials, a entitats polítiques de fora i a la Premsa de Barcelona i de Madrid.

Volem que a fora sàpiguen també que la Dictadura no és morta encara.

Covardies

Covardia i no altra cosa implica la posició en que s'han col·locat els capitosts de la nova política, i de manera molt particular el Batlle de la ciutat, En Albert Rosàs.

¿Com, sinó, s'explica la postura adoptada en assumpte que, com l'emprèstit, aconseguïren impressionar l'opinió pública?

No n'hi ha prou en fer veure que es fa; no és prou cercar l'apoi dels gremis per a donar la sensació de que s'actua; precisa, si vol presumir-se de comptar amb l'opinió pública, justificar en actes, és dir, portar a terme el que fou *tot* un programa de govern.

¿Què vol dir el pagament del cupó, si honoradament es creu que l'operació concertada per l'anterior Ajuntament és mancada de tota raó i dret?

¿El temor de responsabilitats? Sols als qui l'egoisme i la pobresa d'esperit, en el seu grau màxim, enterboleix el cervell, poden aconduir-se en forma tan reprovable, si es té en compte que la covardia es tradueix en perjudici dels interessos del comú.

Pot més l'influència que es mou alentorn dels establiments de crèdit—perquè no dir-ho?—que la dels ciutadans alarmats en veure que no és pas l'encert el que acompanya els directors de la política i administració de Granollers.

La imperícia i el desconeixement més absolut dels afers municipals sens dubte fan covard al *figurón* col·locat a primera fila en l'escenari de la farsa a representar. Qui el coneix a fons sap de sobres que no té l'energia precisa per a qualche saludable imposició, sisquera sigui per a mantenir principis que deuen ésser immutables. Fugir els perills és el seu recurs definitiu.

I s'enganya. Vol ésser heroi i no pot; com no ho va ésser a Sant Feliu de Codines, quin Ajuntament va presidir, i de quin poble sortí sense deixar-hi cap record agradable; car sempre més se l'ha vist coronat amb teixit de poca-solta.

Altra qüestió important és la de les despeses ocasionades al poble amb motiu de l'erecció del Monument als soldats morts a la guerra.

Després de la campanya d'escàndol iniciada des d'un diari de la capital, la *gallarda postu- ra* dels redemptors degenera en grotesca caricatura en el corre-cuita de fer adecentar

aquells jardins la vigília d'ésser hoste de la ciutat un Infant d'Espanya: el Capità General de la regió.

I. el que semblava una despesa exorbitant, superior a les forces econòmiques de la ciutat, ha estat acceptat pel nostre batlle, Boabdil de pega i lacai tot d'una peça, i també pel qui, per a mantenir-se en càrrec sobressortint en la corporació de la Província, s'arrossega mansament pels centres oficials davant de l'ominós poder central, com es deia en època en que no podia jugar-se la corda fluixa.

X.

El senyor Maynés

El Tinent d'Alcalde de Barcelona, senyor Maynés, ha publicat una nota en la Premsa, expressant el seu criteri relatiu al Port Franc de dita ciutat.

Com que es fracta d'una obra que ha de beneficiar, no solament a Barcelona, sino a tot Catalunya, ens permetrem opinar, manifestant que estem d'acord, en el fons, amb la teoria que sustenta el Sr. Maynés; però, com que l'esperit de la nota deixa entreveure coses que res no tenen que veure amb l'aspecte (separat per complet de la política d'aquest important assumpte), estimem que el senyor Maynés està desconceptuat per parlar en el to i en la forma que ho fa, i per a canviar d'opinió, seria precis que aquest senyor ens expliqués clarament tot quant succeí arran del Cop d'Estat del 13 de Setembre del 23, amb una societat que es constituí a Barcelona, denominada «Ingeniería y Construcciones S. A.» i uns acords que en relació a la mateixa foren presos pel Comissari de l'Exposició Internacional de Barcelona en aquella data.

Ademés, ja que el senyor Mayné, mostrant una arrogància que ens recorda la frase de Sánchez Guerra, referint-se als valents d'avui i els covards d'ahir, recordem que ell precisament actuà bastant temps de Tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, durant la primera Dictadura, sense que se li acudís el digne gest de dimitir, abans el contrari, esperà tranquil·lament que el tiessin fora, segurament perquè l'exercici del càrrec, emparant-se llavors en la seva investidura popular, li resultava tan agradable com actualment, de nomenament tan dictatorial i fora de llei com els seus immediats antecessors.

Convé que hi hagi llibertat de Premsa i de comunicació amb el públic per a poder cantar a certs senyors les veritats del barquero.

Llavors coneixerem el motiu de certes actituds i en descorre's el vel, cauran molts en el ridícul més espanyols.

Una maniobra falsa

Havem llegit, amb atenció, la nota que una entitat granollerina proposa que sigui votada per les societats locals, i veiem, en la redacció i en l'esperit de l'escrit de referència, una falta de sentit imperdonable.

En relació a declarar lesiu l'acord de l'Ajuntament respecte l'emprèstit municipal de dos milions de pessetes, aquest setmanari té ben definida la seva actitud, i en son dia i per mitjà autoritzat, exposarà els motius en que la fonamenta. Però ens sembla, com dèiem, d'una falta de sentit tremenda i demostra ademés una profunda desorientació (amb perdó del senyor de Riva) pretenir sol·licitar del President del Consell de Ministres, autorització per a amortitzar 3,000 títols del referit emprèstit. Això demostra un total desconeixement de l'assumpte, i confirma que en el fons d'aquesta campanya hi ha carència absoluta de bona fè, guiada solament per esperits mesquins i egoistes.

¿Quina necessitat hi ha de sol·licitar el que clar i expressament consignen les bases de l'operació, estampades, per a coneixement del públic, en les mateixes obligacions?

L'Ajuntament pot avançar l'amortització dels títols de l'emprèstit en qualsevol moment i sense permís de ningú. ¿A què vé, doncs, aquesta comèdia?

S'ens fa sospitos també, i molt, el que es refereix a exigir responsabilitats als funcionaris municipals. Això es una inhàbil maniobra. Les responsabilitats, si n'hi han, deuen exigir-se més amunt, més amunt!...

¿Què passa en la presó de Barcelona?

Si la presó de Barcelona hagués estat construïda pensant que algun jorn podria habitar-hi algun potentat, estaria dotada de les màximes comoditats i amb seguretat son reglament hauria estat redactat tenint en compte la llei de Déu. Sinó, donem una ullada al que ha passat en els quartels: mentre l'honor de servir a la Pàtria, amb les armes a la mà, era reservat tan sols als ciutadans humils, ningú no es recordà de que reunissin condicions adequades; més, avui que els afortunats que diuen al pare «papà», i a la mare «mamà», també han d'empunyar el fusell, les coses han canviat, guanyant-hi, en això, la gent del poble.

Unim nosaltres la nostra veu modesta a la de tantes persones i entitats de Barcelona, prop del Govern, i especialment prop del Ministre de Gràcia i Justícia, a l'objecte de que es depuri tot quant ha succeït a la presó de Barcelona i es prenguin les mides oportunes perquè en l'avenir s'acabin els abusos que hagin pogut cometre's, sols sigui per respecte als desgraciats que han d'habitar aquell paula.

Aquest assumpte ens porta a la memòria l'estat d'incivil abandonat en que es troba la presó de nostre partit judicial. Creiem que ha de buscar-se la manera de construir un edifici de nova planta, que, ademés de les condicions d'higiene i salubritat, demostri que aquí hi ha també algú que ha llegit a Concepció Arenal.

Crònica d'esports

Promoció a la Segona Preferent

Granollers, 3-Manresa, 1

El partit jugat diumenge al nostre camp d'esports ha coronat la brillant actuació del Granollers i ha combelt de satisfacció els aficionats locals.

Per tres gols a un el nostre equip va vèncer al Manresa, assegurant-se amb aquesta victòria, un lloc ja indiscutible en la classificació per a la superior categoria.

Arbitrà el partit Bertràn, amb energia i imparcialitat, i els gols pel Granollers foren marcats per Saura i Muñoz (dos).

L'entusiasme a l'acabament del partit és molt i ben justificat.

Visca el Granollers!

4, Gimnàstic - Granollers, 1

Aquest encontre va jugar-se al camp del club tarragoní i en ell el Granollers va presentar un equip completament canviat en les seves ratlles i alguns jugadors del reserva.

Va guanyar el Gimnàstic després d'un partit en el qual sobressortí l'entusiasme dels jugadors tarragonins i l'actuació dels nostres, que sortiren al camp disposats a passar l'estona.

Garí, va marcar el gol del Granollers i Alvarez, Piñol i Lauda els del Gimnàstic, un d'ells de *penalty*.

Els equips estaven formats per Gallofré, López, Miralles, Martí, Navarro, Ortuño, Arribas, Saura, Garí, Lladó i Antich, el Granollers.

Sanahuja, Venceslao, Bordas, Burdeos, Piñol, Martorellas, Barberà, Español, Lauda, Tarragó i Alvarez, el Gimnàstic.

Va arbitrar Armengol amb força encert i imparcialitat.

Granollers-Samboià

Al camp local jugaran avui l'últim partit d'aquest torneig el Granollers i el Samboià.

El Granollers, ja classificat, sortirà a guanyar per a obtenir el primer lloc de la classificació, i el Samboià no dubtem que procurarà assegurar-se un lloc en la mateixa.

GOL

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Anís
Picarol

Demanen-lo a tot arreu

FABRICA DE LICORS I ANISSATS

de

Francesc Ventura

Xampany "Codorniu" i Xampany "Montbuy"

Despatx
Plaça del Bestiar, núm. 24

Granollers
Telèfon 75

Fàbrica
Plaça de la Mercè, 3, 4 i 5

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ♦ GRANOLLERS ♦ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat
AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS
 Gran assortit en CORONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevol altra funerària i amb tota rapidesa i pulcritud. **SERVEI PERMANENT**

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

CLOTET

Fàbrica

Carrer de Paludàries

Despatx

Plaça d'Àngel Guimerà

GRANOLLERS

TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anònima DAMM Orange Crush S. A. E.

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

CASA PARÍS

GRANOLLERS

La més important de Granollers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Mitjons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria

Camises Sport amb colls de dues formes

Perfumeria de les millors marques : Venda a raig

Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció

Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146